

farokrészre közönséges mésszel festettek, még gépjármű forgalmi engedélyt sem adtak ki. Nemhogy repülőgépre.

L. mondta, hogy ő nem, nem pilóta, repülön katona korában ült egyetlen egyszer, amikor egyik ezredből a másikba szállították a csapattestet. Nem is ült, állt, mert üllőhely csak a tiszteknek jutott. Engedélye nincs, a gépet csak úgy magának, hobbiból építette annak a tervnek alapján, amire egy szaklapban bukkant. A szaklapot pedig találta. Valahol. Az ügy érdekében, saját kedvére még románul is megtanult.

Bevitték. Aztán elengedték. Csodálkozott, hogy még csak meg sem verték.

Arról azonban meggyőzték, hogy ha a masinának propellerje is lett volna, addig verik, amíg ki nem szedik belőle, mi a francot akart kezdeni a levegőben a barkácsolt szörnyeteggel.

A repülőgépet elkobozták. Katonai ponyvával letakarták, a kerítést megbontották. A főútra vezető kanyarban egy lámpaoszlopot is áthelyeztek annak érdekében, hogy a bizonyíték mindkét szárnya épségben maradjon. Máig emlegetett esemény az a nap, amikor lánctalpas harci géphez akasztva rendőri kísérettel, villogó katonai járművek felvezetésével a kicsi falun végig vontatták L. soha nem repülő masináját. Mert a faluban, miután tudomást szereztek róla, már csak így emlegették: Elmasinája, elmasina. Sohasem derült ki, hogy vajon felemelkedik-e L., legalább egyetlen próbaútra, ha eljön az ő ideje.

*

A történet szép és tragikus, mondhattam volna akkor neki, Szücs Lacinak, az újságírónak és költőnek, aki megírta ezt másképpen is. Tragikus és vicces annyira, amennyire csak a remény és a reménytelenség tud egyszerre szép, tragikus és vicces lenni. Mert a születésnapokat is, akár kerek, akár nem, az alkalom szüli, mint a tolvajt, aki magával viszi az összeset. Na meg a repülőgép-építőket is az alkalom.

DEBRECZENY GYÖRGY

mozgás és nyugalom

*összekeveredik mozgás és
nyugalom mikor még
minden teremt mindent*

*a lefelé irányuló zavaros
lélegzet formálta meg a földet*

*a földtől az ég felé haladva
megnyílás túllépés
közel áll egymáshoz
a távoli és a rejtélyes
a középpont felé és felfelé
irányul a világ*

*hegyekbe elvonult remeték
tanítják a táj tiszteletét*

*az öt hatóerő ciklusában
a föld biztosítja az egyik
hatóerőből a másikba
való átmenetet
az egymásra hasonlító
dolgok egyfelé tartanak
továblépünk a nagy göncöl
hét csillaga felé*

*feladatunk alászállni
az egyből a sokba
s visszatérni
a szakadatlan és érzékelhetetlen
ritmushoz amelyet
a lézésnek követnie kell*

*úgy kell az embernek felépülni
hogy a világegyetem
képmása lehessen*

*ezen a jelöletlen ösvényen
járnunk kell folytonosan
mint a letekeredő fonál*

*tanítás közben is
magasba emelkedhet
az öreg ember
vagy a fiatal*